

PENTRU A ÎNVĂȚA
CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII FEMEIE,
TREBUIE SĂ ÎNCEPEM CU
CEL CARE A CREAT FEMEIA.

Ce
înseamnă
să fii
femeie

gânduri despre semnificația statutului de femeie

ELISABETH
ELLIOT

IMAGO DEI
ORADEA, 2023

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ELLIOT, ELISABETH

Ce înseamnă să fii femeie : gânduri despre semnificația statutului de femeie/ Elisabeth Elliot. - Oradea : Imago Dei, 2023

ISBN 978-606-8314-77-8

I. Budea, Marcel-Eugen (trad.)

39

Originally published in English in the U.S.A. under the title:

Let Me Be a Woman, by Elisabeth Elliot

Copyright © 1976 by Elisabeth Elliot

Romanian edition © 2023 by SC Optim Multiserv SRL - Editura Imago Dei
with permission of Tyndale House Publishers. All rights reserved.

Publicată în engleză în SUA sub titlul:

Let me be a Woman, de Elisabeth Elliot

Copyright © 1976 Elisabeth Elliot

Ediția în limba română © 2023 SC Optim Multiserv SRL – Editura Imago Dei
cu permisiunea Tyndale House Publishers. Toate drepturile rezervate.

Ce înseamnă să fii femeie

Elisabeth Elliot

Editura Imago Dei

str. Pascal, nr. 18, X 84, ap. 7

410444 Oradea, Bihor, România

Tel.: 0359-422337

E-mail: office@imagodei.ro

Pagina web: WWW.IMAGODEI.RO

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Imago Dei.*

Traducerea: Marcel-Eugen Budea

Coperta și tehnoredactarea: Marcel-Eugen Budea

ISBN 978-606-8314-77-8

CUPRINS

Cuvânt-înainte	7
O nouă perspectivă	9
1. Dumnezeu care deține controlul	11
2. Nu: Cine sunt eu? ci: A cui sunt eu?	12
3. Unde să găsești punctul de sprijin pentru sufletul tău	14
4. O fiică, nu un fiu	17
5. Creația – femeia pentru bărbat	19
6. Meduza și mândria	23
7. Mândria corectă	25
8. Greutatea aripilor	29
9. Viața de celibat – un dar	31
10. O zi o dată	35
11. Încredere în separare	38
12. Autodisciplină și ordine	40
13. A cui bătaie?	43
14. Libertate prin disciplină	46
15. Dumnezeu nu pune capcane	48
16. Un principiu paradoxal	51
17. Masculinitate și feminitate	54
18. Sufletul este feminin	59
19. Este supunerea sufocantă?	63
20. Douăzeci de întrebări	64

21. O alegere este o limitare	67
22. Angajament, recunoștință, dependență	71
23. Te căsătorești cu un păcătos	73
24. Te căsătorești cu un bărbat	77
25. Te căsătorești cu un soț	82
26. Te căsătorești cu o persoană	86
27. Părăsirea tuturor celorlalți	89
28. Dinamică, nu statică	94
29. O unitate	98
30. O oglindă	100
31. O vocație	102
32. Ce face ca o căsnicie să funcționeze?	107
33. Acceptarea ordinii divine	110
34. Egalitatea nu este un ideal creștin	114
35. Moștenitori ai harului	117
36. Egalitate proporțională	120
37. Umilința ceremoniei	123
38. Autoritate	127
39. Subordonare	130
40. Restrângerea puterii	135
41. Putere prin constrângere	138
42. Stăpâni peste noi înșine	140
43. Un univers al armoniei	142
44. Fii o femeie adevărată	145
45. Curajul Creatorului	148
46. Sanctuarul lăuntric	151
47. Fidelitate	157
48. Dragostea înseamnă acțiune	159
49. Dragostea înseamnă cruce	163
Despre autoare	169
Referințe biblice	171
Note	173

CUVÂNT-ÎNAINTE (1976)

În dimineața aceasta, vântul suflă puternic în port dinspre miazăzi, biciuind arbuștii de liliac și caprifoiul din fața căsuței și purtând pescărușii în sus, deși ei par să dorească să coboare. Catargul bărcilor legate cu odgoane se leagănă, iar apa cenușie parcă sclipește în creste albe. Nu se aude nici un zgomot, doar vântul, strigătele pescărușilor și, din când în când, clopotul balizei, înăbușit și îndepărtat. Este o dimineață potrivită pentru a-ți scrie, Val, mai bună decât primele două dimineți pe care le-am petrecut aici, care au fost înșorite, iar eu am traversat drumul și m-am plimbat cu MacDuff pe plajă. El alerga bucuros de-a lungul ei și, cu botnița lui pătrată, mătura nisipul căutând mirosuri noi și provocatoare. Apoi se oprea, cu codița de terier nemișcată și cu urechile ciulite, cu nasul ridicat și cu fiecare nerv întins la maxim, așteptând să-l ajung din urmă, și brusc, începea din nou să alerge. Îi cunoști obiceiurile.

Ieri după-amiază am găsit un loc liniștit pe plajă, de unde nu se mai vedea nici o casă, și am stat sprijinindu-mi spatele de o stâncă fină de granit. Ai vrut să vii cu mine la Cape, însă s-au întâmplat unele lucruri minunate care ne-au schimbat planurile, astfel că, în loc să fii cu mine aici, ești cu Walt. A fost o binecuvântare să pot sta la soare, să privesc plaja și să mă gândesc la fericirea ta. Știu că Walt va pleca să-și reia îndatoririle pastorale în Louisiana, iar apoi vei pleca și tu la studii în Anglia, însă ai avut ocazia să petreci câteva zile împreună cu el și, când ești logodită, astfel de zile sunt foarte prețioase.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII FEMEIE

Noi vom mai fi împreună patru sau cinci săptămâni înainte de nunta voastră, care va avea loc peste unsprezece luni, și vom putea vorbi, însă sunt conștientă că nu vom avea destul timp să vorbim despre tot ceea ce ne-am dori, așa că îți aștern pe hârtie gândurile acestea.

Tu știi că gândurile acestea nu vin doar din experiența mea de căsnicie. Ele vin din experiența mea de o viață, din care cea mai mare parte am trăit-o singură (știi că am fost căsătorită doar a șaptea parte din viață). Ele vin din statutul meu de femeie și din căutarea mea de a fi – indiferent că sunt singură, căsătorită sau văduvă – o femeie a lui Dumnezeu. Atitudinea cu care am început această căutare poate fi rezumată de rugăciunea lui Betty Scott Stam, copiată în Biblia mea și semnată pe când aveam doar zece sau unsprezece ani:

„Doamne, renunț la toate planurile și scopurile mele, la toate dorințele și speranțele mele și accept voia Ta pentru viața mea. Mă dăruiesc cu totul Ție, Îți dăruiesc viața mea, tot ceea ce am și doresc să fiu a Ta pentru vecie. Umple-mă și sigilează-mă cu Duhul Tău Sfânt. Folosește-mă cum dorești, trimite-mă unde dorești și împlinește-Ți pe deplin voia în viața mea, indiferent de preț, acum și întotdeauna.“

O NOUĂ PERSPECTIVĂ

Cartea aceasta a fost scrisă în perioada de vârf a puternicei mișcări feministe care a cuprins țara noastră în anii '70 și '80. În acea perioadă, femeilor li se spunea că trebuie să iasă din casă și să facă ceva care să le „împlinească”. Ele au ascultat și multe au descoperit ceea ce bărbații le-ar fi putut spune încă de la început: că în nici un caz împlinirea nu se găsește mai mult într-o profesie – săpând șanțuri sau fiind director executiv – decât în bucătărie. Eu știam că împlinirea și bucuria autentică se pot descoperi doar prin acceptarea voii lui Dumnezeu. Așadar, darul meu de nuntă pentru tine este o carte în care am prezentat marile principii veșnice care îi deosebesc pe bărbați de femei.

Valerie, în urmă cu 23 de ani ai devenit mireasa lui Walter D. Shepard jr., care a crescut într-o familie de misionari din Africa. În conformitate cu porunca scripturală „creșteți și înmulțiți-vă”, Dumnezeu, în îndurarea Lui, v-a acordat mărețul privilegiu de a deveni părinții a opt copii: Walter III, Elisabeth, Christina, Jim, Collen, Evangeline, Theo și Sarah. Sunt fascinat să urmăresc dinamica dintre acești copii – o experiență atât de diferită în comparație cu a ta, care ai fost copil singur la părinți, având doar 10 luni când tatăl tău a murit. Copiii tăi sunt un mister pentru mine; uneori mă supără, dar tot ei mă încântă. Acum sunt mult binecuvântata lor bunică.

Cred că, într-un fel sau altul, tot ceea ce am scris în cartea aceasta a fost testat și s-a dovedit de folos pentru tine. Te-am

urmărit învățând să devii soție și am fost cu tine și cu Walt la spital atunci când ai devenit prima dată mamă (eu murind de o mie de ori în timp ce tu sufereai, iar Walt încercând să te încurajeze). Am fost alături de voi câțiva ani mai târziu, pentru a plânge împreună cu tine și cu Walt, atunci când micuțul vostru Joy a murit înainte de a se naște.

Dumnezeu te-a chemat să fii soție de pastor – mai întâi în Cajun, Louisiana, apoi în Mississippi, California, și acum în Carolina de Sud. Am privit cu uimire harul și discernământul pe care ți le-a oferit Dumnezeu ca să-ți înveți, să-ți crești, să-ți disciplinezi copiii și să le faci educația acasă.

Uneori am fost invitate să vorbim împreună la conferințe pentru femei. Înțelepciunea ta m-a ajutat adesea să răspund la mulțimea de întrebări care ajung la mine prin emisiunea mea radiofonică *Gateway to Joy [Poarta bucuriei]*. Noi căutăm să le încurajăm pe femei să cultive un duh blând și liniștit, să învețe să îl vadă pe Cristos în soțul lor, să-și iubească și să-și cinstească soțul chiar și atunci când el pare să nu merite aceasta. Să nu uităm că Isus Cristos și-a jertfit viața pentru noi și noi, la rândul nostru, trebuie să ne jertfim viața unii pentru alții. Taților și mamelor le-a fost dată sarcina minunată de a face sfinți din copiii lor, însă aceasta nu se poate face decât, mai întâi, prin exemplul unei vieți evlavioase, iar apoi (rând pe rând, precept după precept) printr-o disciplinare exercitată cu iubire și rugăciune.

Când te simți copleșită de tot ceea ce îți cere Dumnezeu în calitate de femeie, te rog să citești Isaia 41:10: „Nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.”

26 ianuarie 1999
Magnolia, Massachusetts

1

DUMNEZEUL CARE DEȚINE CONTROLUL

Când, de Crăciun, Walt a venit la mine să-ți ceară mâna, i-am spus: „Nimănui nu i-aș da-o cu mai multă bucurie.“ Apoi am vorbit despre lunga așteptare de care veți avea parte dacă nunta va avea loc după graduarea ta.

„Crezi că vei avea răbdare până atunci?“ l-am întrebat, și el mi-a răspuns fără nici o ezitare: „Doamnă, eu sunt calvinist!“

A știut că eu voi înțelege ce a vrut să spună prin aceasta. Și noi două suntem calviniste, deoarece credem că Dumnezeu deține controlul. Nici măcar o singură clipă din viață nu suntem la voia întâmplării. Walt a înțeles că această sincronizare a cererii lui în căsătorie, a absolvirii seminarului de către el și a graduării tale din facultate fac parte din „toate lucrurile“ care lucrează împreună spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu. El a văzut îndatoririle care vă stăteau în față și le-a interpretat ca fiind voia lui Dumnezeu, așa încât nu exista pericolul ca puterea propriei emoții să-i slăbească hotărârea. De asemenea, el a cunoscut cuvintele psalmistului: „Carnea și inima pot să mi se prăpădească: fiindcă Dumnezeu va fi pururea stânca inimii mele și partea mea de moștenire.“ Îi sunt recunoscătoare lui Dumnezeu că ți-a dat un asemenea soț.

2

NU: CINE SUNT EU? CI: A CUI SUNT EU?

Aceste gânduri se referă, într-un fel sau altul, la sensul feminității. În deceniul trecut, femeile au reușit să se plaseze în centrul atenției. Se vorbește despre ele, lumea pune întrebări cu privire la ele, se argumentează cu privire la ele și se emit legi referitoare la ele, și femeile sunt cele care au vorbit cel mai mult, au adus cele mai multe argumente și au emis cele mai multe legi, în timp ce bărbații, presupun, sunt cei care și-au pus cele mai multe întrebări. Au fost publicate o mulțime de cărți despre femei care le îndeamnă să renunțe la rolurile tradiționale, să refuze socializarea care, afirmă ele, le-a controlat și le-a limitat secole de-a rândul și să treacă la ceea ce unele dintre ele numesc preocupări „umane” (spre deosebire de cele biologice sau de reproducere), care, indiferent dacă sunt interesante sau nu, sunt considerate a fi teritoriul bărbaților.

Oare a fi femeie este ceva cu totul diferit de a fi bărbat?

Există ceva inerent în natura ființei umane sau în natura societății umane care cere ca anumite roluri sau sarcini să fie atribuite unui sex sau altuia? Ar trebui oare ca autoritatea să fie asociată numai sau în mod deosebit cu bărbații, mai degrabă decât cu femeile? Chiar contează cine conduce lucrurile?

Graviditatea înseamnă neapărat că femeia trebuie să-și îngrijească copilul? Ce este căsătoria? Cum funcționează ea? Este destinul femeii chiar atât de rău cum îl descrie Germaine Greer, „o viață de camuflaj și ritual idiot, plină de presimțiri rele și eșecuri“?

Cele mai multe femei care caută răspunsuri la aceste întrebări pornesc dintr-un loc greșit. Ele pornesc de la ele însele. Se întrebă: „Cine sunt eu?“, „Cum mă simt?“ și consideră că dacă suficienți oameni își exprimă părerile personale cu privire la acest subiect, vom ajunge cumva cu toții la adevăr. Carlyle a observat această tendință și a remarcat destul de confuz: „Vicleana atotștiință stă întotdeauna la datoria ei lipsită de orice speranță: ca dintr-o lume de ticăloși să scoată un om onest.“

Fără îndoială că există o consolare și o siguranță superficială atunci când îți împărtășești părerea cu privire la unele lucruri. De obicei, vei găsi mulți alții care simt ca tine sau (ceea ce constituie o și mai mare consolare și siguranță) vei întâlni oameni care vor fi mai pesimiști ca tine. Însă nu se poate ajunge la adevăr pe calea aceasta.

Pentru a afla ce înseamnă a fi femeie, trebuie să pornim de la Cel care a creat femeia.

3

UNDE SĂ GĂSEȘTI PUNCTUL DE SPRIJIN PENTRU SUFLETUL TĂU

În fiecare duminică dimineață, la biserică repetăm un crez. Știi ce spune el: „Cred în Unul singur Dumnezeu, Tatăl, Atotputernicul, Făcătorul tuturor lucrurilor văzute și nevăzute.” Aceasta este o afirmație care nu are nimic de a face cu părerile și emoțiile mele. Este afirmarea unei realități obiective, acceptate prin credință, și când mă ridic împreună cu alți creștini și repet această afirmație, eu nu vorbesc despre mine însămi. Singurul lucru pe care îl declar despre mine este că mă supun acestor adevăruri. Aceasta este poziția mea, aceasta este Realitatea.

Foarte adesea (mă tem că aproape întotdeauna) atunci când vin la biserică, sentimentele îmi domină mintea. Este ceva firesc. Suntem umani, suntem „persoane” și nu trebuie să facem nici un efort ca să simțim. Însă închinarea nu este un sentiment. Închinarea nu este o experiență, ci este un act care cere disciplină. Trebuie să ne închinăm „în duh și în adevăr”. Să nu ne concentrăm niciodată pe sentimente. Trebuie să ne închinăm în ciuda lor.

Atunci când descopăr că gândurile îmi rătăcesc în toate direcțiile și trebuie să mi le adun ca pe niște tăurași speriați,

îngenunchez înainte de începerea serviciului divin și cer să fiu eliberată de preocuparea vagă pentru propria persoană și pentru problemele mele și ca atenția să-mi fie îndreptată, în timpul acestui scurt program de o oră, doar spre Dumnezeu. Adesea, cuvintele Rugăciunii lui Isus, pe care am găsit-o într-o carte ce vorbea despre un pelerin rus care și-a petrecut întreaga viață căutând să-i cunoască înțelesul deplin, mă ajută în procesul acesta de „adunare” a gândurilor.

„Doamne Isuse Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de mine!” Creștinii ortodocși rostesc această rugăciune de multe ori, în ritmul respirației. Această rugăciune m-a scăpat de mușenie în multe locuri, destul de diferite de cele în care au loc servicii religioase.

Când mă ridic în picioare să rostesc Crezul, mă înalț spre realitățile veșnice, cu mult deasupra lucrurilor mărunte, precum ce simt, ce va trebui să fac după biserică, ce mi-a spus sau mi-a făcut cineva. Îmi agăț sufletul de acele cârlige puternice pe care le reprezintă declarațiile „Eu cred”. Și sunt întărită.

Uneori cântăm minunatul imn al Sfântului Patrick:

*Leg astăzi de mine
Numele puternic al Trinității
Prin invocarea Aceluiași
Trei în Unul și Unul în Trei.*

*Leg astăzi de mine
Puterea lui Dumnezeu ca să mă țină și să mă conducă,
Ochii Lui să mă privească, măreția Lui să mă țină,
Urechea Lui să-mi audă nevoile.*

Dacă într-adevăr cred lucrurile *mari* pe care le rostim și le cântăm împreună, atunci lucrurile *mici* (și ce nu devine mic prin comparație?) se vor rezolva. Îmi accept poziția, îmi

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII FEMEIE

primesc poverile. Trebuie să fac des lucrul acesta – după câte se pare, chiar mai des azi, când atât de mulți și-au pierdut cu totul poverile.

4

O FIICĂ, NU UN FIU

Pentru a înțelege semnificația feminității, trebuie să pornim de la Dumnezeu. Dacă El este într-adevăr „Creatorul tuturor lucrurilor văzute și nevăzute”, fără îndoială că El controlează toate lucrurile, văzute și nevăzute, importante și mărunte, mărețe și neînsemnate. Dumnezeu trebuie să dețină controlul asupra detaliilor ca să poată deține controlul asupra întregului plan.

Uneori auzim expresia „accidentul sexului”, de parcă faptul de a fi bărbat sau femeie este un lucru banal. Nu este deloc un lucru neînsemnat. Este natura noastră. Este modalitatea prin care noi ne trăim viețile, este ceea ce tu și eu am fost chemate să fim – chemate de Dumnezeu, de acest Dumnezeu care deține controlul. Este destinul nostru, planificat, hotărât și împlinit de un Domn atotînțelept, atotputernic și atotiubitor.

Eu mi-am dorit un fiu. Eram foarte sigură că fiecare bărbat își dorește un fiu și mi se părea logic să doresc ca primul copil să fie băiat, un frate mai mare, întâiul născut, moștenitorul. Așadar, ne-am rugat pentru un fiu și tatăl tău era aproape sigur că Dumnezeu ni-l va da.

Tatăl tău a stat alături de mine atunci când te-ai născut. Am

putut să-i văd fața când doctorul a zis: „Este fată.” El mi-a zâmbit și a spus imediat: „Numele ei va fi Valerie.” Apoi asistentă te-a învelit într-o păturică și te-a așezat astfel încât să-ți pot vedea fața, iar ochii tăi – pe atunci de un albastru mai închis – erau larg deschiși, uitându-se în ochii mei. (Oare de unde știe un bebeluș să se uite în *ochii* altuia?) Erai o persoană, una separată și independentă de mine; erai fiica mea.

Mai târziu, atunci când mi-ai fost adusă, tatăl tău te-a luat din brațele mele, te-a strâns la piept și ți-a spus: „Păpușică!” El nu era un om sentimental sau înclinat spre discuții cu copilașii, însă nu era un alt mod de a te descrie – cu obrăjorii și buzele roz, ochii albaștri, părul mătăsos și auriu. Chiar și medicul și asistentă, care erau soț și soție și aveau șapte copii, au recunoscut că ești frumoasă.

Am văzut faptul că el era pe deplin mulțumit să fie tatăl unei fiice, și nu al unui fiu. Prin urmare și eu am fost mulțumită. Dumnezeu a fost Cel care ni te-a dat, Dumnezeul înaintea căruia ne-am rugat pentru un fiu, Dumnezeul care cunoștea unele lucruri pe care noi nu le cunoșteam atunci și care au făcut ca alegerea Lui să fie mult mai bună.

Dacă crezi într-un Dumnezeu care controlează lucrurile mari, trebuie să crezi și într-un Dumnezeu care controlează lucrurile mici. Desigur, noi suntem cei cărora unele lucruri ni se par „mici” sau „mari”. Amy Charmichael a scris:

*Pentru Tine nu există lucru mare, nici mic,
Căci Tu ești totul, și Tu umpli totul în toți.*

5

CREAȚIA – FEMEIA PENTRU BĂRBAT

Era o după-amiază cu vânt puternic, în care soarele se arăta doar din când în când, pentru scurt timp, dintre norii ce pluteau pe cer. Mi-am dorit să fiu afară, în bătaia vântului, așa că am mers împreună cu MacDuff la Nantucket Sound, unde puteam alerga pe plaja liberă și întinsă. Vântul ne-a ajutat să fugim și cred că am fugit mai mult de un kilometru și jumătate înainte de a ne întoarce. Apoi vântul ne-a suflat nisipul în ochi și ne-a împiedicat înaintarea. Am fost nevoită să mă împotrivesc lui cu toată puterea, iar MacDuff și-a tras urechile pe spate, strănutând din cauza nisipului care i se lipea de botniță. Pe la jumătatea drumului înapoi, am găsit o dună de nisip, care ne-a oferit puțin adăpost. MacDuff s-a așezat bucuros lângă mine și a stat așa câteva minute până când, brusc, i s-a năzărit că ar trebui să sape. Și a început să sape energic, aruncând nisipul cu labele lui puternice din față.

Nu este greu să te gândești la măreția lui Dumnezeu când privești marea și imensitatea orizontului și a cerului. Nu este greu să te gândești la puterea imaginației Lui când studiezi forma scoicilor. (Eu afirm că nu este greu *să te gândești* la acestea. Însă este greu – este imposibil – *să le înțelegi*. După cum

a spus Ioan Damaschinul, un părinte al Bisericii din secolul al VIII-lea: „Dumnezeu este infinit și de necuprins și tot ceea ce putem înțelege cu privire la El este infinitatea și necuprinderea Sa.”) Dumnezeu este Atotputernicul, Creatorul, Dumnezeul ordinii, armoniei și planificării. Noi credem istoria creației din primele două capitole ale Bibliei și suntem bucuroși să știm că Cel care a creat toate acele lucruri minunate S-a bucurat atunci când le-a privit. El a făcut fiecare lucru după Cuvântul puterii Sale, și atunci când S-a uitat la el, a văzut că este bun.

El l-a făcut pe om după chipul Său și atunci, pentru prima dată, Dumnezeu a văzut că ceva nu era bine. Nu era bine ca omul să fie singur. Dumnezeu a hotărât să-i facă un ajutor potrivit și, conform cu Geneza 2:19, după ce a luat decizia aceasta, a creat animalele și păsările – de parcă s-ar fi putut alege dintre ele un astfel de ajutor! El chiar le-a adus la Adam „să vadă cum are să le numească”. Imaginează-ți-L pe Atotputernicul Creator dorind „să vadă” ce nume le va da Adam, creatura mâinilor Sale! Adam le-a dat nume tuturor! Puterea imaginației lui a fost impresionantă. El a găsit nume pentru fiecare vită, fiecare pasăre, fiecare animal. Și fără îndoială că el, împreună cu Dumnezeu, le-a privit pe toate, rând pe rând.

Ce priveliște trebuie să fi fost aceea – Dumnezeu și Adam privind toate animalele! Oare Adam, în timp ce contempla toate aceste ființe diferite de el, nu a avut, chiar și doar pentru o clipă, o criză de identitate, așa cum aș fi avut eu, care să-l facă să se întrebe: „Cine sunt *eu* în comparație cu toate aceste creaturi?”

Și mie și ție ne place să mergem la grădina zoologică. Stăm și ne uităm îndelung la animale. Odată ne-am uitat cum se împerecheau doi tigri (o doamnă de lângă noi a spus: „Bună fată!”, dar un bărbat a zis: „Eu plec de aici!”); iar altă dată, uitându-te mirată la un elefant, pe când aveai trei sau patru anișori, ai exclamat în final: „Cum de are alea în loc de picioare?”